

Ik mis het volgende:

1/ in art. 54, lid 3,1e zin Pw wordt een beperking doorgevoerd tot 5 jaar waarbij ik me aanvraag of hierbij ook rekening is met rechtspraak van de CRvB over de zgn. risico-branches (autohandel, bouwfraude, seksuele dienstverlening, grootschalige internethandel en hennepteelt en drugshandel). Maw. de aard van de fraudezaak waarbij sprake is van het grote geld mag m.i. best wel mee wegen in de duur van de intrekking en terugvordering omdat het hierbij nadrukkelijk gaat over ondermijning. Dit zou m.i. dus ook moeten doorwerken in art. 58, lid 7 Pw en het voorstel hierover.

2/ beperking van de duur van intrekking en terugvordering is m.i. thans ook minder actueel geworden door dat de CRvB vanaf 2021 werkt met de leer van de concrete schadetoerekening en zeer hoge bewijslasteisen stelt aan de duur en hoogte van een intrekking, herziening en of terugvordering waardoor er reeds langs deze weg al een beperking gerealiseerd wordt. Wat mij opvalt is dat de CRvB in het begrip ten onrechte verleende bijstand lijkt te werken met een bewijslastverdeling zoals die bekend is in de onrechtmatige daad in het civiele recht. Dat is niet echt vreemd omdat de CRvB reeds in 1996 al bij de renteschade-beoordeling heeft aangegeven dat de CRvB bij het schaderecht in het publiekrecht aansluit bij het schadebegrip in het civiele recht. Dat in een toelichting verwerken maakt dat het schadebegrip ruimte gaat laten voor de leer van de redelijke schadetoerekening en dus ook voor tekortkomingen van het college bij handhaving.

3/ Wat in art. 58, lid 8 Pw wordt voorgesteld is de invoering van de toets klantprofiel een aardige suggestie maar zou m.i. beter ingekaderd kunnen worden als voorbeelden ivm. de toets dringende redenen ogv. art. 58, lid 8. Idem geldt voor het voorgestelde art. 58, lid 9 Pw. Ik kies voor het begrip dringende redenen omdat van oudsher dit begrip ziet op de feitelijke gevolgen van een besluit die kennelijk ongewenst zijn. Een nadere verduidelijking van dit begrip is m.i. dringend gewenst omdat de huidige uitleg in termen van "een situatie die vanuit sociaal en financieel oogpunt onaanvaardbare gevolgen heeft" een lat hoog legt die gemeenten in praktijk weinig gebruiken. Een verruiming hiervan is m.i. zeker gewenst maar dan in de formulering van : "Onder dringende redenen wordt in ieder geval verstaan:" en dan de thans voorgestelde teksten.

4/ In art. 60c Pw wordt ook verweten naar typen verwijtbaarheid die dan de boete-ambtenaar kan beoordelen wat hij thans ook doet. Als je dit invoert bij terugvordering, laat je de objectieve toetsing van de schending inlichtingenplicht los. Is dat nodig nee, zie punt 1, nl. met een verzwaarde onderzoeks- en motiveringsverplichting op de concrete schade aan het recht op bijstand, kom je er ook. De thans voorgestane lijn zal juist leiden tot veel willekeur.

5/ Graag ook even afstemming uitwerken op het nieuwe art. 60c Pw

Dit was het